Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38301
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

XLIII. INCPIT EPL SCI AGUSTINI AD MARCIANUM.

Omino merito suscipiendo. & in xpo dilectissimo ac desiderantissimo fratri marcelliano. agustinus in dno salutem. Abripui uel potius obripui. & quodammodo furatus sum mem & ipsum multis occupationibus meis. ut tibi scriberem antiquissimo amico. Quem tamen non habebam. quamdiu in xpo non tenebam. Hostiquippe ut dixi fini erat amicitia romani. Ut ait. quidam maximus auctor tullius eloquii. Dixit enim. & ueritissime dixit. Amicitia est rerum humanarum & diuinarum. cum benuolentia & caritate consensio. Tua autem mihi me aliquando mihi consentiebas in rebus humanis cum eis more uulgi fruicuperem. & mihi ad ea capessenda quorum me paenitet. fauendo uelificabas. Immo uero uel a cupiditatum earum cum eis tunc dilectoribus meis. inter praecipuos aure laudis inflabas. Porro in rebus diuinis. quarum nihil illo tempore nulla luxerat ueritas. utique in maiore illius definitionis pastenna amicitia claudicabat. Erat enim rerum tantum modo humanarum. non etiam diuinarum. quatenus cum benuolentia & caritate consensio. & postea quam illa cupere desiti. quidem p seuerante benuolentia. saluum me esse cupiebas. salutem optabat. & earum p spertate felicem. quam mundus optare consueuit. & iam sic itaque aliquantum tibi erat mecum rerum humanarum benuola & cara consensio. Nunc ergo quantum de eo gaudeo. quibus explicem uerbis. quando eum quem quo quomodo habui diu amicum. habeo iam uerum amicum. Accessit enim rerum. & iam consensio diuinarum. Qnm qui mecum temporalem uitam quondam iocundissima benignitate eduxisti. nunc spe uitae aeternae mecum esse coepisti modo uere & iam de rebus humanis inter nos nulla dissensio est. quia ea rerum diuinarum cognitione pensamus. ne plus eis tribuamus quam modus earum iustissime postulat. Ne eas in aliquo contemptu abiciendo. creatori earum dno rerum